

ning, som ikke behøver at koste Staten mere, end den nuværende Ordning koster den, og som kan spare Kommunerne for de Udgifter, de i Øjeblikket maa afholde. Jeg har et Indtryk heraf, men jeg tør ikke sige noget nærmere derom i Øjeblikket.

Der er dernæst Betænkningens Nr. 101, der angaar Uddybningen af Nissum Fjord. Jeg har et bestemt Indtryk af, at de nuværende Tilstande er til stor Ulempe for Beboerne deroppe. Imidlertid deler Uddybningsplanerne sig i to Dele, et nordligere og et sydligere Projekt. Efter Vandbygningsdirektørens Opgivelse anslaaes det nordlige Løb til en Længde af 2,200 m og til en Bekostning af 11,200 Kr. Men i disse 11,200 Kr. er indbefattet 1,900 Kr., der ikke blev betalt for det Arbejde, der blev udført i Fjor, og som kostede 3,500 Kr. I det Andragende, som er indkommet til Ministeriet, foreslaas det, at Staten yderligere skulde betale disse 1,900 Kr., hvorved Bekostningen, som sagt, bliver 11,200 Kr. Men i denne Sum indeholdes yderligere 1,200 Kr. til Erstatning for Oplægning af Oprensning fra Uddybningen. Det sydligere Løb er projekteret med omtrent samme Længde, 2,200 m, og efter Vandbygningsdirektørens Opgivelse vil Uddybningen af dette koste 9,300 Kr. Tilsammen bliver Udgiften altsaa 20,500 Kr. for begge Uddybningsforetagenderne, alt under Forudsætning af, at man kan benytte Sandpumperen „Thorsminde“ til dette Arbejde. Herom siger Vandbygningsdirektøren, at hvis „Thorsminde“ skal benyttes, kan den ikke udføre Arbejdet paa ringere end 2 Aar, den kan ikke afse saa megen Tid paa det, at det kan gøres paa eet Aar. Jeg maa indrømme, at Staten har stor Skyld i, at det sydlige Udlob fra Storaanen er saa daarligt, som det er, men jeg forstaaer ikke, hvordan Inddæmningen i 1870 og Aarene deromkring har kunnet bidrage synderligt til, at Forholdet i det nordlige Løb er blevet saa daarligt, som det er i Øjeblikket. Det ærede Medlem fra Lemvig (Sandbæk) sagde, at der var Grund for Staten til at hjælpe og til at tilrettelægge Sagen, og naar dette: at tilrettelægge Sagen tilføjes, forstaaer jeg noget bedre det ærede Medlem. Naar det ærede Medlem drager en Sammenligning mellem disse Forhold og Forholdene ved Ringkøbing Fjord og Statens Udgifter hertil, kan jeg vel se, at der er meget, der taler for, at Staten afholder Udgifterne ved Nissum Fjord, men det staaer for mig som noget tvivlsomt, om man foruden de 3,000 eller 4,000 Kr., som Staten aarlig giver til Uddybning ved Thorsminde, yderligere skulde

gaa med til at holde Udløbene inde i selve Fjorden i den Stand, som de nu bliver sat i ved denne Uddybning. Som sagt, jeg forstaaer meget godt de Ulemper, der er ved Forholdene deroppe, og at der trænges til en Foranstaltning som den, der her er skitseret. Det, som det til syvende og sidst staaer paa, er, om Staten alene skal afholde hele Udgiften, eller om man kunde forlange, at Fiskerne og de tilgrænsende Lodsejere skulde deltage deri.

Jeg har dernæst et Par Bemærkninger at gøre til det ærede Medlem fra Mors (Markvorsen), som spurgte mig, hvorledes det forholdt sig med Hensyn til Østersfiskeriet. Herom skal jeg sige, at den Kontrakt, som det nuværende Kompagni har haft i 5 Aar, er blevet forandret — for Resten skulde Kompagniet, dersom det vilde gaa med til at betale den yderligere forhøjede Afgift, have Forpagtningen indtil 1920. Forandringen er foretaget under Hensyn til, at hele Østersfiskeriet, efter hvad man fra Videnskabens Side er blevet oplyst om, bør føres ind i et noget andet Spor. Man bør drage Lære af de Forsøg, der er foretagne andre Steder, særlig i Nordamerika, og hvorefter man paa en helt anden, langt billigere, lettere og fordelagtigere Maade kan drive dette Fiskeri. Disse Forberedelser og Forsøg har det nuværende Kompagni paataget sig at udføre, mod at Kontrakten forlænges til 1923. Samtidig forhøjes den aarlige Afgift til 145,000 Kr. for de første 4 Millioner Østers, der fiskes, og for hver Østers derudover indtil 6 Millioner skal der betales $\frac{1}{2}$ Øre pr. Stk. Fremdeles skal Kompagniet i de 8 Aar, Kontrakten gælder, aarlig anvende 25,000 Kr. til Forsøg med den nye Maade at udklække Østers paa. Hvad Skraberedskaber angaar, maa Kompagniet ikke bruge flere, end det bruger i Øjeblikket, og det Areal, paa hvilket der skræbes, skal straks indskrænkes og fremdeles hvert Aar indskrænkes, indtil det i 1923 er et rent Minimum.

Det er rigtigt nok, som det ærede Medlem gjorde opmærksom paa, at man har faaet et Andragende fra Fiskerne, der var misfornøjede med den Maade, hvorpaa der skræbedes, og ogsaa over, at der undertiden skræbes paa større Arealer, end Kompagniet egentlig har Lov til, hvilket jeg dog ikke ved noget om. Arealet vil imidlertid straks blive indskrænket, og Skrabningen vil blive indstillet paa de Punkter, hvor Fiskerne synes, de er mest generede af Skrabningen. Jeg tror, det var rigtigt at forny og ændre Kontrakten, for saa vidt